

Світлана Старовойт,
канд. іст. наук, НБУВ,
Україна, Київ

ДЖЕРЕЛА ДО ІСТОРІЇ СЛАВІСТИКИ У ФОНДІ АКАДЕМІКА АН УРСР О. І. БІЛЕЦЬКОГО

У Інституті літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України зберігається особовий архівний фонд академіка О. І. Білецького. У складі фонду представлено документи про славістичні дослідження вченого та його участь у роботі комітетів славістів СРСР та України. Вони відображають науково-організаційну діяльність О. І. Білецького з проведення славістичних з'їздів та є джерельним підґрунтям відтворення розвитку історії славістичних досліджень

Ключові слова: особовий архів, джерельна база, документ, славістика, О. І. Білецький

Постать Олександра Івановича Білецького непересічна на ниві вітчизняного літературознавства. Хоч і народився він поблизу міста Казані у 1884 р., з дитячих років його доля тісно пов'язана з українським Харковом. Тут він навчався у третій місцевій гімназії, вищу освіту здобував на історико-філологічному факультеті Харківського університету. Закінчивши університет у 1907 р., О. І. Білецький розпочав викладацьку діяльність у харківських гімназіях та реальному училищі, а з 1912 р. – у Харківському університеті як приват-доцент кафедри російської мови і літератури. Як філолог-дослідник заявив про себе ще у студентські роки. З першої половини 1920-х рр. почав друкуватися в українських журналах «Червоний шлях», «Плуг», «Гарт» та інших, переважно як рецензент. Тоді ж, поряд із працями, що стосувалися російської літературної класики, з'явилася низка його праць, присвячених проблемам української літератури. Багато сил і енергії О. І. Білецький віддавав театральній справі: працював у відповідному відділі НКО УСРР, викладав у Харківському

театральному інституті, став одним з активних організаторів першого українського дитячого театру. З 1926 р. вчений розпочав діяльність у Науково-дослідному інституті Тараса Шевченка НКО УСРР, згодом переданого до відання АН УРСР, а з 1936 р. й до сьогодні званого як Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України. Упродовж 1939–1941 та 1944–1961 років О. І. Білецький був його директором. Однак для нас постать вченого цікава передусім його участю в роботі Радянського та Українського комітетів славистів (далі – РКС та УКС). Членом першого він був обраний у 1956 р., другого – у 1959 р., коли УКС був створений постановою Президії АН УРСР як постійно діючий орган при ній [1, арк. 282]. Пропонуємо звернутися до першоджерел у складі особового архівного фонду О. І. Білецького, що містять потрібну нам інформацію.

Значний за обсягом архів особових документів академіка НАН України О. І. Білецького, зберігається у відділі рукописних фондів і текстології Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України [4]. До складу особового архіву включено майже 6 тис. документів: великий масив створених ученим наукових праць, його рецензії на наукові праці інших осіб, документи про науково-організаційну та педагогічну діяльність, біографічні документи, такі як автобіографії, щоденники, фото, матеріали про вшанування О. І. Білецького, наукові праці та листування інших осіб. Докладний огляд фонду вченого опубліковано Л. Гурєвою та А. Ріпенко [2]. Доволі значний за обсягом комплекс документів у ньому представлено листуванням вченого з різними особами та установами, що хронологічно охоплює період з 1900 р. до 1961 р. У його складі найбільше нас цікавлять документи, що стосуються питання участі вченого у різних заходах, пов'язаних з його діяльністю в РКС та УКС, інших організаціях, чия робота була тісно пов'язана зі славистичними дослідженнями, підготовкою і проведенням славистичних конгресів тощо.

Безперечно, велике зацікавлення викликає листування О. І. Білецького зі своїм колегою, відомим літературознавцем, Миколою Калениковичем Гудзієм, який теж активно долучався до славистичних досліджень. У чомусь їхні долі є дзеркальним відображенням. М. К. Гудзій народився на території теперішньої

Вінницької області України у Могилеві-Подільському. У 1911 р. закінчив Університет св. Володимира у Києві. Певний час працював у Києві та Сімферополі, а з 1922 р., переїхавши до Москви, став професором Московського державного університету ім. М. В. Ломоносова. Водночас протягом 1938–1947 рр. очолював відділ давньоруської літератури у Інституті світової літератури ім. О. М. Горького АН СРСР. У 1945 р. вченого було обрано до складу академіків АН УРСР і він розпочав свою діяльність у Інституті літератури ім. Т. Г. Шевченка АН УРСР. Упродовж 1951–1962 рр. М. К. Гудзій очолював у ньому відділ давньої літератури [3, С. 73]. Не дивлячись на те, що місцем постійного проживання М. К. Гудзія була Москва і формувався він як російський літературознавець, вчений доволі часто приїздив до Києва і активно працював над розбудовою діяльності відділу.

Найперше враження від листування двох вчених лежить у площині емоційній. Звертання один до одного у формі «Дорогий друже!», сам тон листів та окремі подробиці життя, описані в них, свідчать не просто про професійні, а про близькі дружні стосунки між цими двома людьми. Велика кількість питань, висвітлених у їхніх листах торкається приватних та побутових проблем, захисту дисертаційного дослідження М. К. Гудзієм, частково питань діяльності Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка. Поряд зі всім згаданим вище певна кількість документів містить цінну інформацію про підготовку до участі у славістичних конгресах, розробку питань славістики в Україні та СРСР. Саме на ці документи звернено нашу увагу.

Так, у листі від 24 травня 1948 р. М. К. Гудзій пише до О. І. Білецького про відгуки на його доповідь, виголошену швидше за все на спільному засіданні представників кафедр слов'янської філології, що проходило 10–18 травня у Києві, від відомого славіста Т. Л. Оганян, яку жартома величає «вірменсько-грузинською принцесою» та доктора філологічних наук, члена-кореспондента Академії педагогічних наук РРФСР Г. П. Сердюченка. У листі згадуються цікаві деталі організаційного процесу проведення славістичних наукових заходів. Зокрема, це інформація про надсилання на ознайомлення М. К. Гудзієві

доповіді професора Празького університету Ю. Долинського «Славянские литературные связи в новое время» та пропозиція, винесена на обговорення АН УРСР про виступ ученого в дискусії на черговому славистичному конгресі по доповідях О. І. Білецького та Ю. Долинського [5, арк. 1–1зв.]. На перший погляд факт незначний, але він яскраво ілюструє пильну і ретельну підготовку таких наукових заходів з ухилом у площину ідеологічної відповідності і витриманості виголошуваних науковцями СРСР та країн соціалістичного табору доповідей.

Система рецензування доповідей застосовувалася до всіх учасників без винятку, не дивлячись на ранги і звання. Як учасник майбутнього конгресу О. І. Білецький також готував доповідь і, маючи статус провідного фахівця в галузі української (і не тільки) літератури, теж отримав зауваження щодо тексту свого виступу. У листі від 21 квітня 1948 р. РКС рекомендував йому доопрацювати доповідь за зауваженнями членів оргкомітету майбутнього конгресу та обов'язково звернути увагу в ній на доповіді іноземних вчених, близькі за тематикою. В листі наголошувалося, що це має бути не просто полеміка щодо певних теоретичних питань, а «критика по суті». На все-про-все вченому відводили часу близько місяця із нагадуванням, що граничний термін представлення остаточного виправленого варіанту доповіді спливає 25 травня 1948 р. [10, арк. 1, 2].

З пізнішого листа М. К. Гудзія, датованого 6 червня 1948 р., дізнаємося про той факт, що для академіка О. І. Білецького слов'язознавча тематика – відносно нова царина, що підтверджується наступною цитатою: «Сподіваюся твердо, що до 18-го червня ти будеш у Москві й привезеш з собою блискучу доповідь про слов'янські літературні зв'язки, написану так, начебто ти все життя займався слов'язознавством» [6, арк. 1]. Цікавий цей лист і тим, що в ньому чітко змальовано систему проходження внутрішнього рецензування майбутніх доповідей. Так, висловлюючи власне ставлення до згаданих вище виступів у майбутніх дискусіях щодо доповідей на слов'янському конгресі, вчений, зокрема, зазначає, що теж повинен буде «створити виступ» на 15 хвилин чи то в розвиток доповіді О. І. Білецького, чи то як «напучування братам-слов'янам, які у більшості подали вельми наївні доповіді і тепер змушені їх

доопрацювати» [6, арк. 1–1зв.].

Саме недостатній рівень підготовки доповідей учасників країн соціалістичного табору став однією з офіційних причин відтермінування славистичного конгресу з середини літа на осінь 1948 р. навіть без визначеного конкретно терміну. В чому виражався недостатній рівень підготовки М. К. Гудзій повідомляє також. Ознайомившись з низкою доповідей учасників конгресу, він характеризує їх як такі, що «носять учнівський характер, наївні, не переварені і насіпх прилаштовані до марксистської ідеології» [7, арк. 1]. Вочевидь, не останню роль в тому, що конгрес 1948 р. так і не був проведений зіграло погіршення стосунків між урядами СРСР та Югославії.

Ще у одному з листів М. К. Гудзія до О. І. Білецького знаходимо згадку про організацію IV Міжнародного з'їзду славистів у Москві 1958 року. Зокрема, у листі від 5 червня 1957 р. вчений повідомляє про те, що він уже зараз зайнятий питанням організації його проведення та підготовкою доповіді, яку має виголосити [8, арк. 1]. Додаткову інформацію про участь вченого у цьому з'їзді дізнаємося із його листування з УКС. У листі Комітету до О. І. Білецького від 9 січня 1958 р. згадується доповідь «Проблема міжслов'янських літературних зв'язків», яку вчений підготував і мав виголосити на з'їзді. Якщо звернемося до іншої групи документів у особовому архівному фонді вченого, а саме рецензій на його праці, то знайдемо фахову оцінку згаданої доповіді. На жаль, переважна більшість авторів представлених рецензій не встановлена, проте цінність їхніх висновків від цього не зменшується. Через добрий десяток років доповідь О. І. Білецького була вміщена у збірці творів вченого «Від давнини до сучасності» як стаття під назвою «Українська література серед інших літератур світу» [12, арк. 1]. Одним з рецензентів праця характеризується як написана з великою ерудицією, глибоким проникненням в процес розвитку літератури та такою, що дає надзвичайно цінний матеріал для розуміння закономірностей розвитку української літератури. Розлогіше хочемо зацитувати іншу рецензію, автором якої, на наш погляд, може бути М. К. Гудзій: «Сміливий, широкий і, можна сказати, поки що рідкісний для всього нашого літературознавства задум – дати синтетичний, узагальнений «портрет» цілої на-

ціональної літератури з позицій її внеску у світову художню думку – покладено в основу статті «Українська література серед інших літератур світу». (Із наукових праць останніх років до певної міри аналогічним за загальною ідеєю можна визнати хіба що цикл статей Б. І. Бурсова про російську літературу, надрукований у ленінградському журналі «Русская литература»). В дослідженні О. І. Білецького знаходимо не тільки «індивідуальні» співставлення Шевченка з Бернсом, Беранже, Міцкевичем, Гюго, Гейне, чи Франка з Некрасовим, Врхлицьким, Золя, Потье, але й спробу встановити цікаву діалектику загального та окремого у опрацюванні даною національною літературою, на своєму конкретному історичному ґрунті, генеральних тем світового значення, і вдалі зауваження про своєрідність розвитку тих чи інших жанрів, стилів, художніх напрямів. Направлене проти націоналістичних міфів про «виключність» та «єдиний потік», дослідження О. І. Білецького з великою силою стверджує єдність національного «із загальнонародським, інтернаціональним» [13, арк. 6].

IV Міжнародний з'їзд славістів у Москві в 1958 р. став важливою подією у житті вітчизняних науковців-славістів. Широку участь у підготовці до його проведення українських науковців розглянуто у статті «Започаткування славістичного руху в Україні та участь у ньому учених Академії наук УРСР» [14]. Безпосередньо щодо участі О. І. Білецького у підготовці з'їзду знаходимо інформацію у постановах Президії АН СРСР, надісланих ученому до відома. Так, у постанові від 20 липня 1956 р. № 386 зафіксовано включення О. І. Білецького до організаційного комітету з підготовки з'їзду, що проводив свою роботу при АН СРСР. Постанова від 24 серпня 1956 р. № 461 [9, арк. 3–7] присвячена питанням організації і проведення у Москві засідання Міжнародного комітету славістів (далі – МКС), пов'язаного з майбутнім з'їздом. В ній наведено склад учасників МКС, серед яких Р. Ягодич (Австрія), В. Виноградов (СРСР), В. Георгієв (Болгарія), І. Кнежа (Угорщина), Е. Ло Гатто (Італія), Г. Гуннарсон (Швеція), Р. Якобсон (США), Е. Хілл (Велика Британія), М. Фасмер (ФРН), А. Стендер-Петерсен (Данія), Е. Петрович (Румунія), А. Мазон (Франція), Т. Лер-Славінський (Польща), Б. Гавранек (Чехословаччина), А. Беліч (Югославія).

Оскільки СРСР була визначена країною проведення з'їзду, на засіданнях комітету (відбувалися 17, 18, 21 та 22 травня) були присутні члени Організаційного комітету та низка радянських учених-славістів із Москви, Ленінграда, Києва та інших міст. Крім обговорення організаційних питань майбутнього заходу, була проведена процедура обрання до складу МКС представників нових країн, зокрема від НДР (Г. Вільфельд), Голландії (Схоненфельд), Бельгії (К. Баккінс), Швейцарії (Е. Дікенманн), а також прийнято рішення про включення у подальшому до його складу науковців Китаю, Японії, Індії, Пакистану та Канади. Прийняття остаточного рішення про їх персональний склад було відтерміновано на час другого засідання МКС у Празі в січні 1957 р.

На цьому ж засіданні МКС було прийнято дуже важливе рішення щодо рекомендації всім країнам-учасникам організувати у себе національні комітети славістів за зразком СРСР. Було вироблено формат проведення з'їзду із діленням на секції та підсекції, обговорено проект тематики для майбутнього з'їзду. Важливою інформацією для дослідників, що цікавляться історичною ретроспективою діяльності славістів світу буде згадка у постанові про публікацію за результатами засідання МКС двох брошур: «Рішення, прийняті на засіданні Міжнародного комітету славістів у Москві 17–22 травня 1956 р.» та «Питання, запропоновані учасникам IV Міжнародного з'їзду славістів» (обидві видали російською мовою, а другу додатковим накладом ще й французькою).

Також у постанові зафіксовано факт перейменування Слов'янського комітету СРСР у Радянський комітет славістів та рішення активно залучати до його роботи не тільки науковців з інститутів АН СРСР, але й союзних академій наук, університетів та педагогічних інститутів щоб надати вагомості і масштабності майбутньому з'їзду.

Із постанови від 30 серпня 1957 р. № 658 [9, арк. 9–13] отримуємо інформацію про проведення у Празі другого засідання МКС під головуванням лінгвіста академіка АН СРСР В. В. Виноградова (з 1958 р. – голова МКС та РКС) та про визначення дати майбутнього з'їзду – з 1 до 10 вересня 1958 р. Щодо формату проведення з'їзду, то поряд із роботою секцій та підсекцій було заплановано

додатково провести низку пленумів; також відбувся розподіл тем доповідей між учасниками. За результатами цього засідання комітету було проаналізовано стан підготовки до з'їзду вітчизняних учасників, який констатовано як незадовільний. Звідси перший пункт постанови про підготовку до з'їзду як до першочергового та найважливішого завдання Відділення літератури і мови, його установ та окремо Інституту слов'янознавства АН СРСР на 1957–1958 рр. Ще один пункт постанови торкався розширення складу РКС шляхом включення до нього чотирьох українських науковців: вченого-економіста О. С. Короїда, філологів Н. Є. Крутікової, Л. Л. Гумецької та К. К. Цілуйка.

Відомості про подальшу участь О. І. Білецького у славістичних дослідженнях та наукових заходах отримуємо із його листування з УКС [11, арк. 1–3]. Воно незначне за обсягом – всього три листи. Однак тут ми знаходимо інформацію про активне залучення до славістичних досліджень провідних українських вищих навчальних закладів, зокрема Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка. Саме на базі філологічного факультету університету у 1960 р. було проведено III Українську конференцію славістів, присвячену 125-річчю від дня народження видатного вченого-філолога О. О. Потебні. Проводилася конференція за дорученням УКС у рамках підготовки до проведення V Міжнародного з'їзду славістів.

Безпосередньо підготовки згаданого з'їзду торкається ще один лист від 3 березня 1961 р., у якому керівництво УКС звертається до О. І. Білецького з проханням опрацювати проєкт питальника до V Міжнародного з'їзду славістів, запропонованого РКС, з огляду на специфіку української філології (на нашу думку – найперше широти її представлення у питальнику). З подальшого тексту листа зрозуміло, що попередньо вчений уже надсилав до комітету список тем доповідей для виголошення на з'їзді. Враховуючи його глибинне бачення місця української літератури та мови у світовому контексті, до нього звертаються з проханням переглянути список запропонованих доповідей під кутом актуальності і можливості опрацювання їх на матеріалах кількох слов'янських мов і літератур.

Безперечно, склад особового архівного фонду академіка

О. І. Білецького на предмет його діяльності як науковця-славіста потрібно розглядати значно ширше. Проте, нами свідомо не бралися до уваги літературні праці вченого, які потребують ґрунтовного аналізу фахівців-філологів. Розглянуті ж у статті джерела висвітлюють окремі аспекти діяльності академіка О. І. Білецького як славіста і частково відтворюють історію організації і проведення славістичних наукових заходів. Вони хоч і не дуже численні, проте цінні, бо слугуватимуть малими, але незамінними ланками для реконструкції цілісної картини діяльності вченого на ниві славістичних досліджень та розвитку цих досліджень у світі в цілому.

Список використаних джерел

1. Архів Президії НАН України, ф. 251, оп. 1 Секретаріат, спр. 871, 440 арк.
2. *Гурєєва Л.* Анотація фонду Олександра Білецького / Л. Гурєєва, А. Ріпенко // Спадщина: Літературне джерелознавство. Текстологія. – Київ: Фоліант, 2009. – Т. 4. – С. 204–361.
3. Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України, 1926–2001: Сторінки історії, 75 / Відп. ред. та упоряд. О. В. Мішанич. – Київ : Наук. думка, 2003. – 589 с.
4. Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України, ф. 162 «Білецький О. І.», 5875 од. зб. за 1863–1997 рр.
5. Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України, ф. 162, спр. 2289, 2 арк. 1–Ізв.
6. Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України, ф. 162, спр. 2290, 2 арк. 1.
7. Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України, ф. 162, спр. 2291, 1 арк. 1.
8. Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України, ф. 162, спр. 2421, 2 арк. 1.
9. Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України, ф. 162, спр. 3690, 17 арк. 3–7.
10. Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України, ф. 162, спр. 3694, 45 арк. 1, 2.
11. Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України, ф. 162, спр. 3707, 3 арк. 1–3.
12. Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України, ф. 162,

спр. 4121, 9 арк. 1

13. Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України, ф. 162, спр. 4130, 6 арк.

14. *Старовойт С.* Започаткування славістичного руху в Україні та участь у ньому вчених Академії наук УРСР / С. Старовойт // Науковий потенціал славістики: історичні здобутки та тенденції розвитку: тези доповідей Міжнар. наук. конф. до Дня слов'янської писемності і культури (Київ, 21 травня 2015 р.) / НАН України, Укр. ком. славістів, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського, Ін-т літ-ри ім. Т. Г. Шевченка, Ін-т мистецтвознав., фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського, Укр. мовно-іформ. фонд ; Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. – К., 2015. – С. 90–93.

References

1. Arkhiv Prezydii NAN Ukrainy, f. 251, op. 1 Sekretariat, spr. 871, 440 ark. [Archive of Prezidium of NAS of Ukraine, f. 251, d. 1 Sekretariat, su. 871, 440 p.]

2. Hurieieva L. Anotatsiia fondu Oleksandra Biletskoho / L. Hurieieva, A. Ripenko // Spadshchyna: Literaturne dzhereloznavstvo. Tekstolohiia. – K. : Foliant, 2009. – Т. 4. – С. 204–361 [Hurieieva, L., Ripenko, A. (2009). Abstract of the fund Oleksandr Biletsky. *Legacy: Literary Source Studies. Textology, 4*, 204–361] [In Ukraine].

3. Instytut literatury im. T.H. Shevchenka NAN Ukrainy, 1926–2001: Storinky istorii, 75 / Vidp. red. ta uporiad. O. V. Mishanych. – Kyiv : Naukova dumka, 2003. – 589 s. [The Shevchenko Institute of Literature of NAS of Ukraine, 1926–2001. History pages, 75 (2003)] [In Ukraine]

4. Instytut literatury im. T. H. Shevchenka NAN Ukrainy, f. 162 «Biletskyi O. I.», 5875 od. zb. za 1863–1997 rr. [The Shevchenko Institute of Literature of NAS of Ukraine, f. 162 «Biletskyi O. I.», 5875 su., 1863–1997]

5. Instytut literatury im. T. H. Shevchenka NAN Ukrainy, f. 162, spr. 2289, 2 ark. [The Shevchenko Institute of Literature of NAS of Ukraine, f. 162, su. 2289, 2 p.]

6. Instytut literatury im. T. H. Shevchenka NAN Ukrainy, f. 162, spr. 2290, 2 ark. [The Shevchenko Institute of Literature of NAS of Ukraine, f. 162, su. 2290, 2 p.]

7. Instytut literatury im. T. H. Shevchenka NAN Ukrainy, f. 162, spr. 2291, 1 ark. [The Shevchenko Institute of Literature of NAS of Ukraine, f. 162, su. 2291, 1 p.]

8. Instytut literatury im. T. H. Shevchenka NAN Ukrainy, f. 162, spr. 2421, 2 ark. [The Shevchenko Institute of Literature of NAS of Ukraine, f. 162, su. 2421, 2 p.]

9. Instytut literatury im. T. H. Shevchenka NAN Ukrainy, f. 162, spr. 3690, 17 ark. [The Shevchenko Institute of Literature of NAS of Ukraine, f. 162, su. 3690, 17 p.]

10. Instytut literatury im. T. H. Shevchenka NAN Ukrainy, f. 162, spr. 3694, 45 ark. [The Shevchenko Institute of Literature of NAS of Ukraine, f. 162, su. 3694, 45 p.]

11. Instytut literatury im. T. H. Shevchenka NAN Ukrainy, f. 162, spr. 3707, 3 ark. [The Shevchenko Institute of Literature of NAS of Ukraine, f. 162, su. 3707, 3 p.]

12. Instytut literatury im. T. H. Shevchenka NAN Ukrainy, f. 162, spr. 4121, 9 ark. [The Shevchenko Institute of Literature of NAS of Ukraine, f. 162, su. 4121, 9 p.]

13. Instytut literatury im. T. H. Shevchenka NAN Ukrainy, f. 162, spr. 4130, 6 ark. [The Shevchenko Institute of Literature of NAS of Ukraine, f. 162, su. 4130, 6 p.]

14. Starovoi S. Zapochatkuvannia slavistychnoho rukhu v Ukraini ta uchast u nomu Akademii nauk URSR / S. Starovoi // Naukovyi potencial slavistyky: istorichni здобутky ta tendencii rozvytku : tezy dopovidei Mizhnar.nauk. konf. do Dnia slovianskoi pysemnosti i kultury (Kyiv, 21 travnia 2015 r.) / NAN Ukrainy, Ukr. kom. slavistiv, Nats. b-ka Ukrainy im. V. I. Vernadskogo, In-t mystecnovoznav., folklorystyky ta etnologii im. M. T. Rylskogo, Ukr. movno-inform. fond ; Kyiv. nats. un-t im. Tarasa Shevchenka. – K., 2015. – P. 90–93 [Starovoi, S. (2015). The beginning of the Slavic movement in Ukraine and participation in it scientists of the Academy of Sciences of the Ukrainian SSR. *Scientific potential of Slavic studies: historical achievements and development tendencies*, 90–93] [In Ukraine].

Стаття надійшла до редакції 15.07.2018.

Svitlana Starovoi,
PhD,
Ukraine, Kyiv

Sources to the history of slavic studies in the personal fund academician O. I. Biletsky

At the Institute of literature T. G. Shevchenko National Academy of Sciences of Ukraine holds the personal archival fund of academician O. I. Biletsky. The fund includes documents on scholar's Slavic studies and his participation in the work of the Slavists' committees of the USSR and Ukraine. They reflect the scientific and organizational activities of O. I. Biletsky on the holding of Slavic congresses and is a source base of the researches of the history of Slavic studies

Keywords: personal archive, source base, document, slavic studies, O. I. Biletsky.